

Δημοκρατικός Συναγερμός

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής Λευκωσίας

21 Οκτωβρίου 2003

ΣΗΜΕΙΩΜΑ: Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν παιδιά με δυσλεξία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα

Εισαγωγή:

- Η δυσλεξία αποτελεί ένα πρόβλημα το οποίο δεν φαίνεται να είναι γνωστό ούτε στους γονείς αλλά ούτε και στους περισσότερους δασκάλους και καθηγητές.
- Μπορεί να οδηγήσει μέχρι στον πλήρη αναλφαβητισμό και αναχαιτίζει την ανάπτυξη και μάθηση ανάγνωσης, ορθογραφημένης γραφής και ίσως και αριθμητικής.
- Παιδιά με αυτό το πρόβλημα έχουν φτωχή ικανότητα να θυμούνται λέξεις. Η μέθοδος διδασκαλίας που πρέπει να χρησιμοποιείται είναι μια που να κάνει χρήση τόσο της οπτικής αίσθησης όσο και της ακουστικής, της ομιλίας και της κίνησης.
- Κάθε δυσλεξικό παιδί έχει ιδιαίτερες ανάγκες και πρέπει να αντιμετωπίζεται ξεχωριστά, παρόλο που μπορεί να έχει κοινά χαρακτηριστικά με άλλο παιδί με το ίδιο πρόβλημα.

Προβλήματα και Προβληματισμοί:

- Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού δεν φαίνεται να έχει εργοδοτήσει αρκετό ειδικό προσωπικό όπως παιδοψυχολόγους, λογοθεραπευτές, ειδικούς παιδαγωγούς, ούτε φαίνεται να έχει εξασφαλίσει τον απαραίτητο εξοπλισμό για την εκπαίδευση παιδιών με μαθησιακό πρόβλημα όπως π.χ. ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Αυτό εξάλλου προβλέπει και το Άρθρο 17(2) του Ν. 113(Ι)/99. Συγκεκριμένα, προνοεί ότι το Υπουργικό

Συμβούλιο μεριμνά για την πρόληψη αναγκαίου επιστημονικού προσωπικού, την εξασφάλιση άλλης αναγκαίας επιστημονικής υπηρεσίας, εφοδιασμό με σύγχρονα εκπαιδευτικά μέσα και εξοπλισμό.

- Ο νόμος προβλέπει ότι το Υπουργείο πρέπει να μεριμνά για την δημιουργία μηχανισμού για την έγκαιρη εντόπιση παιδιών που πιθανόν να έχουν ειδικές ανάγκες και για την πληροφόρηση και στήριξη των γονιών τους (Άρθρο 6). Τι έχει κάνει το Υπουργείο μέχρι σήμερα και πόσο επαρκές είναι το σύστημα εντόπισης και αντιμετώπισης του προβλήματος;
- Με βάση το Άρθρο 13 του νόμου ο Υπουργός πρέπει να ορίζει λειτουργούς από το μόνιμο υφιστάμενο εξειδικευμένο προσωπικό που κατέχουν προσόντα σχετικά με την ειδική αγωγή, ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζονται ανά επαρχία και σε συνάρτηση με τον αριθμό των παιδιών με ειδικές ανάγκες ανά επαρχία. Αυτό έχει γίνει στην πράξη; Αν ναι πόσοι τέτοιοι λειτουργοί υπάρχουν σε κάθε επαρχία; Έχει γίνει κάποια μελέτη που να δείχνει κατά πόσο ο στόχος τους έχει κατά κάποιο τρόπο επιτευχθεί;
- Με ποιο τρόπο εφαρμόζεται από το Υπουργείο το Άρθρο 18(2) το οποίο προβλέπει ότι Ο Υπουργός μεριμνά για την δημιουργία ειδικών μονάδων και τη διασφάλιση της ενημέρωσης πριν από την έναρξη της σχολικής χρονιάς με σεμινάρια και διαλέξεις των εκπαιδευτικών και μαθητών μέσω του διευθυντή; Το Άρθρο 47 προνοεί ότι ο διευθυντής μεριμνά για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του προσωπικού. Γίνεται στην πράξη;
- Αφού γίνει η διάγνωση γίνεται η αξιολόγηση των παιδιών και στην συνέχεια οι εισηγήσεις για τον τρόπο αντιμετώπισης του προβλήματος. Χρειάζονται όμως μέχρι και 3 χρόνια για να καταλήξουν στα συμπεράσματα και εισηγήσεις για τον τρόπο αντιμετώπισης. Γίνεται σε πρώτο στάδιο η διάγνωση και αξιολόγηση σε Επαρχιακό και στη συνέχεια σε Κεντρικό επίπεδο. Η διαδικασία αυτή είναι χρονοβόρα και φτάνει σε σημείο που να είναι αχρείαστη.
- Αρκετοί γονείς δεν φαίνεται να τυγχάνουν της σωστής ενημέρωσης από τους εκπαιδευτικούς ψυχολόγους.
- Ποιος είναι ο ρόλος του ειδικού παιδαγωγού στην πολυθεματική ομάδα και με ποια μέσα αξιολογεί;
- Η πολυθεματική ομάδα που συστήνεται για την μέση εκπαίδευση είναι ελλιπής αφού η παρουσία συμβούλου ή διευθυντή είναι περισσότερη συμβουλευτική παρά διαγνωστική.
- Γίνονται συναντήσεις για την ανταλλαγή απόψεων μεταξύ του εκπαιδευτικού ψυχολόγου, του ειδικού παιδαγωγού και το λογοπαθολόγου

(συνεργασία πολυθεματικής ομάδας) για τις περιπτώσεις που έχουν αξιολογηθεί;

- Ενημερώνονται έγκαιρα οι γονείς για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης; (φαίνεται ότι δεν ενημερώνονται σχεδόν καθόλου).
- Σε κάποιες περιπτώσεις φαίνεται ότι οι τελικές εκθέσεις καθυστέρησαν να ετοιμαστούν και να αποσταλούν λόγω απειρίας των διοικητικών λειτουργιών. Απαράδεκτο. Η αντιμετώπιση ενός τέτοιου προβλήματος επιβάλλει την οργάνωση και πείρα ειδικά από τους αρμόδιους οι οποίοι είναι και οι κυρίως υπεύθυνοι.

Εισηγήσεις:

- Οι χαρακτηρισμοί από γονείς και ειδικά δασκάλων και καθηγητών των λέξεων τεμπέλης, απρόσεκτος, αδιάφορος και η σύγκριση του παιδιού το οποίο αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα με άλλα παιδιά επιβάλλεται να αποφεύγεται. Η συναισθηματική στήριξη είναι πολύ σημαντική στην αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος.
- Απαιτείται μια ολοκληρωμένη πολιτική και συνεργασία από τους αρμόδιους φορείς: σχολείο, υπουργείο, γονείς, οργανώσεις. Αυτό μπορεί να βοηθήσει στον έγκαιρο εντοπισμό και την αντιμετώπιση του προβλήματος.
- Διαφοροποίηση του τρόπου διδασκαλίας σε ορισμένες περιπτώσεις και όπου αυτό κρίνεται γόνιμο υπό τις περιστάσεις, κατά τρόπο που να ικανοποιούν τις ανάγκες του κάθε μαθητή ανάλογα με το επίπεδο του. Ο δάσκαλος πρέπει να έχει την δυνατότητα να εντοπίζει τις γνωστικές ικανότητες ή ανικανότητες των μαθητών του.
- Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές επιβάλλεται να αναπτύσσουν μια φιλική, θετική και καλή σχέση με τους μαθητές τους είτε αυτοί είναι άριστοι μαθητές είτε όχι.
- Για την κατοχή πτυχίο στον εκπαιδευτικό τομέα και την άδεια διδασκαλίας να επιβάλλεται η προηγούμενη διδασκαλία της ειδικής αγωγής και μάθημα εντοπισμού μαθησιακών προβλημάτων.
- Κινητοποίηση όλων των αρμοδίων για την επιμόρφωση και ευαισθητοποίηση όλων: γονέων, μαθητών, δασκάλων, καθηγητών, διευθυντών. Εκστρατεία διαφώτισης σε στόχο την ευαισθητοποίηση αλλά και την ενημέρωση σχετικά με τον νόμο.

- Συνεργασία Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού με οργανωμένα σύνολα και γονείς παιδιών που αντιμετωπίζουν μαθησιακά προβλήματα.
- Σε κάθε σχολείο πρέπει να υπάρχει ένας μόνιμος ειδικός ψυχολόγος και ένας Σύμβουλος ώστε τα παιδιά να μπορούν να συνδεθούν μαζί του και να τον εμπιστευτούν με το πρόβλημα τους.
- Αύξηση των συνδετικών λειτουργιών.
- Να γίνει έρευνα για να διαφανεί η σοβαρότητα του προβλήματος στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και κατά πόσο όπως έχει σήμερα η κατάσταση αυτό αντιμετωπίζεται έγκαιρα και σωστά.